

Oglaši, pripesana iđ.
tiskaju i razmataju se na temelju
običnog cenzura ili po dogovoru:
Novci za predobjavu, oglaši iđ.
Lijko se naputnicom ili poloz-
nicom pošt. štedionice u Beču.
Na administraciju lista, u Puli.

Kod narudbe valja: točno oz-
načiti ime, prezime i najbližju
posto predložnjika.

Tko list na vremenu ne prima,
neka to javi odpravnici u
otvorenom pismu, za koji se
ne plaća poštirina, ako se iz-
vana napiše „Reklamacija“.

Čekovnog računa br. 247849.

Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja. U nakladi tiskare J. Krmotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu. (Via Chiozza 12).

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu, male stvari, a nosioga sva pokvaru“. Naredna poslovica.

Rusko-japanski rat.

Nastojanje miroljubivog cara Nikole, nije uspjelo uzdržati dragocjeni mir na dalekom istoku. Dugotrajni dogovori između jedne i druge vlasti ostali su bezuspješni uslijed izvanjskih spletaka, koje su naše odziva na japanskem dvoru u Tokiju. Preporuna pitanja, koja je nastojala rješiti ruska diplomacija mirmnim i prijateljskim putem rješiti će puške i topovi. Ta preporuna pitanja jesu zaposjednuće kinezke pokrajine Mandžurije i jednog diela korejskog carstva po ruskih četkih poslije kinecko-japanskog rata. Te točke započela je Rusija u interesu svojem i međunarodnom interesu trgovine i prosvjete, dogovoriv se prije sa odnosnim vladama. To zaposjednuće nije dalo mirno spavati zavidnim susjedom, osobito Englezom, koji se boje za svoje posjede na dalekom istoku, i koji su radi toga stali poticati i hukcati japansku vladu proti Rusiji. Rusko-japanski rat nije dakle drugo nego plod zavisti i jala nezasitnih Engleza i neprijatelja Rusije, koji nevide rado, da im ona križa nečiste račne.

Rusko-japanski rat započeo je još prije nego li je Rusija odgovorila na japansku notu, kojom je tražila povoljan odgovor glede spomenutih preporunih pitanja. Rat je započeo dapaće prije negoli bješte naviesti s nijedne strane.

Po službenih vesti navalnih su japanske torpedinjače u noći od 8. na 9. febrara na ruske vojne ladje, koje bijahu usidrene u vanjskoj luci Port-Artura.

Tim povodom bijahu oštećene tri ruske vojne ladje, koje su kasnije dovoljku u nutarnjoj luci.

Ovaj neprijateljski čin japanske vojne mornarice smatra se občenito nekorakom po međunarodnom pravu, jer još nebijase — kako rekosmo s nijedne strane ratno stanje proglašeno. Taj čin prekinuo je dalje pregovore između objiju država i njemu je morao slijediti rat. I doista je ruski car slijedećeg dana navistio Japanu rat.

Svoju narodu upravio je car Nikola ali edici proglašao: „Javljamo svim svojim vjernim podanikom: U brizi za očuvanje mira, koji je našem sreću toli drag, poduzeli smo sva nastojanja, da se učvrsti mir na dalekom istoku. U tu miroljubivu svrhu dati smo svoje odobrenje po japanskoj vlasti, predloženom pregledanju između objiju država postojecig sporazuma u korejskom pitanju. Pregovori koji su započeli o tom predmetu, nisu dovršeni, a Japan, koji nije htio ni da čeka na zadnje predloge naše vlaste, nejavio nam je, da je prekinuo pregovore i diplomaticke odnose s Rusijom. A da nas nije prije obavijestila, da prekinuće tih odnosa znači početak rata, izdala je japanska vlast svojim torpedinjačam zapovjed, da iznenada navale na naše brodovje u izvanjskom pristaništu tvrdjave Port-Artura. Kad smo primili o tom izvestaj našeg namjestnika, zapovjedili smo smjesta, da se na izazev Japana odgovori oružjem. Dočim tu našu odluku objavljujemo, ne-

uzdrmanom vjerom u pomoć svemogućega i u čvrstom uvjerenju u jednodušnu požrtvovnost svih naših vjernih podanika u zajednickoj obrani domovine, sazivljemo blagoslov božji za naše slavne čete vojske i mornarice“.

Carev proglaš primljen je do znanja velikim odusevljjenjem: po čitavoj Rusiji. Rat s Japanom označuje se kano svetu stvar. Sa svih stranah prostrane države dolaze caru čestilke, priglasuju se dobrovoljci, liečnici i milosrdne sestre. Sveučilišni djaci u Petrogradu, Moskvi, Kijevu i u ostalih gradovima priredili svečane demonstracije u prilog rata. Petrogradski gradsko vijeće načinilo je deputaciju od četvorne gradskih zastupnika, da predadu caru Nikoli povodom prekinuća diplomatskih odnosa s Japanom adresu odanosti. Za carevog boravka u kazalištu priredilo mu je občinstvo odusevljene ovacije. Glazba je moralu do tri puta igrati na radnju himnu.

Nakon prve navale na rusko brodovje pred lukom Port-Artur sledilo je i drugih navala što većom sto manjom srećom za Japance. Prvi uspjeh je bez dvojbe na strani japanske ratne mornarice. Ali prvi uspjeh neodlučuje. Nu Japanci, oponjeni tim uspjehom, navaljuju neprestano sad na Port-Artur, sad na ostala obalna mjeseta Koreje nebi li im pošlo za rukom skratio svoje čete, pišk tada složno navaliti s mora i kopna na najvažniju ruskiju točku, na luku i tvrdjavu Port-Artur.

Sa ratišta dolaze danomice oprične vesti, koje se često razilaze i koje valja vrlo oprezno tumačiti. Protivnici Rusije, a to su ujedno i neprijatelji Slavenstva, nesamo da turaju u svjet takove vesti sa ratišta, kojimi se nastoji škoditi ugledu i probikom te ogromne slavenske države, već se također vesele svakom njezinom neuspjehu.

Nu oni će ipak na koncu ostati razočarani, jer premda se je Rusija odlučila težkim srećem na krvavi rat, ona će ga bez dvojbe za sebe častno i dostojno i svršiti. Japanske čete mogu u prvom počeku slaviti prve uspjehe koli na moru, toli na kopnu, jer su zatekli Russe nepripravne i jer su zaigrali krvavo kolpo prije, nego li bijase naviesti rat, ali oni će ipak platiti svoj neoprezn i državili korak sa likovarskim kamati.

Dosadašnji pomorski gubitci Rusije nisu od tolikoč zamašaja, a da bi ona zbog toga bila ni izdaleka nesposobna za dalje ratovanje. Ona će oštećene brodove popraviti ili novim zamišljeni pak će nastojati, da vrati protivniku podvostrčenom silom milo za drago.

Odlučna pomorska bitka razviti će se oko Port-Artura, jer će Japanci sve sile uprijeti, da zadobiju tu tvrdjavu. Kad bi ova tvrdjava pala dočekali bi Rusi Japance na kopnu, i to, kako se obćenito misli, kod istok rieke Jalu i na sjevernoj granici Koreje. Tuj će započeti odlučni kopneni rat, u kojem će malobrojne i lošije japanske čete težko odoljeti junackim ruskim četam. Tim četam želimo mi i kao Slaveni i kao kršćani blagoslov božji i

sreću na bojnom polju. One bijaju izazvane od objesnog i prkosnog protivnika i njihova čast zahtijeva, da riješe dostojno težku zadaću na korist prosvjeti i kršćanstva. Miroljubivog cara Nikolu, koji je u svojoj plemenitosti sanjao o prijateljstvu i bratinstvu između svih naroda, mario je težko zaboljeti srce, da mora boš os, kao promicatelj i zaštitnik mira, naložiti svomu narodu, da ubavi za ubojito oružje i stupi na bojno polje, sa kojeg se mora vratiti kano slavodobitnik. On je pošao bez dvojbe do skraja granice popustljivosti napram uhozenjenom protivniku, pa kad je viđio, da mu je birati između ugleda i časti svoga naroda s jedne strane, i s druge strane između poniženja i prkosnog nadutog neprijatelja, odlučio se, makar i težim srećem, za prvo t. j. za obranu i zastitu ugleda i časti svoga naroda.

Krvavi taj rat imati će stalno grozni posledice, za koje će odgovarati pred čovječanstvom i pred nepristranom povješću oni dušmani russkoga naroda i Slavenstva koji su labkounno i nepromisljeno turili u ruke ubojito oružje obiesnog i prkosnog Japanca.

Politički pregled.

U Puli, dne 17. febrara 1904.

Austro-Ugarska

U poslednjem broju obazriju smo se na ovom mjestu na izvještaj mladociškog privaka dra. Pacaka, što ga je podao svojim izbornikom u Časlavi, a danas čemo se osvrnuti na njegovo razglabljanie o položaju u Austriji, što no ga je držao dne 9. o. m. izbornikom u Kohljanovicu. Među ostalim, reče dr. Pacak, da se nalaze danas česki zastupnici u najodlučnijoj borbi proti vlasti i da oni nekane te borbe napustili sve dole dok nebudu pravedni zahtjevi českoga naroda izpunjeni.

Na vičanju parlamentarnog povjerenstva bili smo svi složni u tom, da se naš položaj prama Koerberovoj vlasti nije promjenio i da se on sve dole nesmislije promjenili, dok nebudu naši zahtjevi izpunjeni.

Ja sam bio mnjenja, da mora biti cilj svake vlade, da učvrsti odnosa u državi i da zadovolji narode. No čini se, da je glavni cilj ove vlade, da prije svega uzdrži se.

Skupština je za tim jednoglasno izjavila dru. Pacaku povjerenje i prihvatala rezoluciju, kojom odobrava postupanje českih zastupnika te ga pozivlje, da uzraže u najostrijoj opoziciji proti vlasti dra. Koerberu.

U poslednjoj sjednici ugarske delegacije dne 15. o. m. povela se je razprava o vjerosjedi za Bosnu-Hercegovinu. Delegat Rakovszki upitao je ministra izvanjskih poslova glede dogodjaja, što se dogodilo prošle godine na talijanskoj granici prigodom tamnošnjih vojničkih vježba, gdje je izaslanik cara i kralja pozdravio u njegovu ime talijanskog kralja. Interpelant kaže, da su austrijski državljanii na granici isli pozdravili talijanskog kralja pod talijanskim zastavom. Talijanska vojska, kako se

izlazi svakog četvrtka • pede.

Neškrinjeni dopisi se ne vraćaju u podpisani ne iskazuju, a nefrankirani ne primaju. Preplaća se poštarnom stojil 10 K. u obič. 5 K. za sejake } na godinu ili K. 5. odr. K. 2.50 na pol godine Izvan carevine više poštarna. Plaća i utražuje se u Puli.

Po jednom broju stoje 10 K., zatoči se u Puli, koliko i u Izvan carevine. Urednički i upravni način u »Tiskari J. Krmotić i dr.« (Via Sissiano), kamo neka se nazovaju sva pisma i predplate.

kaže, prešla je onom prigodom opetovano preko austrijske granice. Govornik pita, da li je sve to isluia i što na to kaže ministar vanjskih posala. Ovaj odgovori, da će na upit odgovoriti u jednoj od budućih sjednica.

Zemaljski zastupnik i predsjednik kluba stranke prava na dalmatinskom saboru dr. Trumbić odgovara obično u »Narodnom Listu« bivšemu svomu drugu i zastupniku dnu. Smislaki, koji je položio mandat i prisjedništvo te je taj svoj korak javno opravdao. Dr. Trumbić kaže, da klub neima nikakve krvnine radi ostanke dra. Smislake i dra. Ruževića. — Sveučilišni djaci iz Bosne-Hercegovine, koji uče u Zagrebu, poslali su zastupniku delegatu Blažkini u zahvalno pismo, što se je u delegaciji odlučno zauzeo za interes hrvatskoga naroda u zaposjednutih pokrajinali.

Hrvatski sabor u Zagrebu bio je dne 13. o. m. određen kraljevskim pismom na neopredijeljeno vrijeme. U zadnjoj sjednici bješa na dnevnom redu treće čitanje zakonske osnove za pokrivanje potreba unutarnje samouprave kraljevina Hrvatske i Slavonije za god. 1904. Osnoru prihvati vladina stranka i u trećem čitanju.

Srbija.

Ministar-predsjednik Grujić pročitao je kao član nove vlade u narodnoj skupštini izjavu, u kojoj veli, da novo ministarstvo stoji, kako u pogledu izvanjske politike na stanovištu svoga predsjednika.

Vlada se nuda, da može računati u ovih ozbiljnih prilikah na složnu i pouzdalu podrštu narodne skupštine u provadjanju svog programa.

Bugarska.

Usljed rusko-japanskog rata smatraju mnogi položaj na Balkanu vrlo ozbiljnim. Vlade nazoče, da uzdrže mir između Bugarske i Turke. Prva se krati, da izpuni zahtjeve vlastih glede reformah u Macedoniji. Bugarsku sili pako macedonsku stranku na rat proti Turcima. Austro-Ugarska prihvati je obim državami, da se spremi na odašlanje jednog vojnog sabora na Balkan. Ova vlast dolazi iz engleskog izvora te ju valja uzeti veoma oprezno.

Govor bugarskoga ministra-predsjednika Petra u narodnom sobranju izjavljuje iskrenu želju bugarske vlade, da doprinese k izpunjenju programa, što ga ustanoviše vladari Austro-Ugarske i Rusije na sastanku u Mürstegu, a što se tiče Srbije, nedavno je javno izrečeno, da ona kani slediti vodstvo Rusije i Austro-Ugarske.

Turska vlada želi okoristiti se zamršaji na istoku i znajuće, da je Rusija zaokupljena na istoku zatoče sa provedenjem običnih reforma u Macedoniji. Sva je prilika, da ona tih reforma neće provesti, nebuđe li na to oružanom silom primužđena.

Rusija.

Sa bojišta na dalekom istoku dolaze tolike protivne vesti, da je nemoguće saznati što je na stvari. Vesti iz japanskog ili engleskog izvora sve su proti Rusom ili na korist Japana. Kad bi i deseti dio tih

viesti bio istinit, Rusi neki imali više niti jedne svoje čitave ladje ni jednoga vojnika neranjenog. Glavni okršaji vode se uvek oko glavne točke Port-Artura, koj neda Japancem mirno spavati. Osim toga nastoje Japanci na raznih točkama korejske obale skrecati svoju vojsku nebi li tako obkolili Ruse te ih napali ujedno s kopna i s mora. Do odlučne bitke na kopnu neće doći tako brzo, jer je za obje stranke težko usredotočiti veće mnoštvo četa zbog nepristupnosti zemljišta.

Slavenski narodi izražaju ruskemu narodu tople želje, da bi njihovo oružje slavilo pobedu nad Japancima. Prvi se oglašuje česki radikalni zastupnici, kojim se je ruska vlada na tom zahvalila.

U Biogradu obdržavana je služba božja, da izprosi pobedu ruskemu oružju; i narodna skupština izrazila je ruskoj vladu iskrene želje za što sretniji uspjeh. Ni bugarski narod nije mogao od manje, a da se nepokaže zahvalnim narodu-oslloboditelju. I Bugari su obdržavali službu božju na korist oružja ruskog i zaželili svaku sreću ruskoj vojski.

Franina i Jurina.

Jur. Kamo to Frane tako zamislijeno?

Fr. Lipa krv moja dića! — a ca ne vidis da gredem u Tar.

Fr. Ces reći, da san kurijož, ma pur bi rado znati jeli greš po kakem posle, ili pak popili bocu — toliko se već vrimena ni smo ovde sastali, pa bi posli skupa.

Fr. Vero ne grem u ostariju, jer ni mi danas moja Luca ništar tvrdoga kuhalja — povedat će ti kamo grem samo znaj i muči, jer ni lipo ni dobro, da zna svaki ljudske sati. Si cuja, da će u Taru otvoriti kasu?

Jur. San, baš suda neće biti niti pot ure, da mi je moj kunjado Bepo povida.

Fr. Dobro! — drago mi je, da znaš i ti — Pita sam ti onih odi kase u Vabrigi nekaj beci, pak su mi odgovorili, da oni ne mogu dati takovemu coviku beci kakor sam ja ki landram vavek po sveli. Malo, da bi mi dali, ali samo ako dopeljam enegă dobrega garantia, a ki ces da za mene garantii, kad ne posediš ništa nego na hrbitu batine odi moje Luce, ke mi naslaga, kad popijen bocu više.

Sada kako vidiš ti grem dretu u Tar u tu njihu novu kasu, možda budu oni dali mi bez da me pitaju ali ča pošedin.

Jur. Ali kako san čuo nisu je jošter otvori.

Fr. Ma nije meni, baš vela sila — samo da budu mi sigurni za na ponad. Jur. A' zac bi ti tribali ti beci, ako se smije pitati?

Fr. Ca ne znas Jure, da će tamo negda pomlad poći vakalanda na inkantat a ja bi poša rado nakladati. Ona kućica bi mi dobro prisla neću više tako landrati po svete, jerbo san po-

čaja suriti, nego čemo ako pojde srećno ja i moja Luca na miru tamо živeti. Na kući je reloj, pak će moja Luca znati barem kada staviti užinu i vičeru kuhati, a na tornju čemo lepo kraj bukalete po leti na hladu sediti i „Narodni list“ citati, a lepo čemo viditi odanje i svaki vapor odi socijetati „Unione Istriana“ kada bude pasa odi Lovrana za Trst.

Jur. Po majku božju, ti si ju dobro na pensa. Bog daj sreću Bog stobom, pozdravi mi Lucu.

Fr. Bog, Bog — Jure moj — znaš kadi stojim pak se javi tamo puš moje Luce.

mogli pokazati našim neprijateljem da nas ima i da smo živi.

dodje nemoće izpoviedati, novorodjene kraljiti itd.

Ali oni nemoguće do nadpastira; on ih nebjede primiti ni saslušati, a kad mu sporuće, da će mu kazati samo dve riječi odgovori im, da ih neće i nemože primiti.

Možete si misliti kako se razočarani i žalostni vratiše svojim kućam. Jedan ed njih reče piscu ovih redaka: Bio sam u Treštu u manje važnom poslu kod blagopokojnog Dobrile i kod nezboravnog Šterka, koji su me kao brata primili i saslušali, a sada gdje bijasmo dva u toli važnom poslu, nebjede nas bi kupni ni saslušati. A na opakzu našo, da bijasno biskupi Dobrila i Šterk domaći ljudi, Istrani, biskupi kakovi nećemo više imati, slegoče tužno s ramenima, te izlanuše: „je tako je, za nas budući nemare!“

Na razstanku reče jedan od te dvojice, da su se nadali pomoti bar, od jednoga domaćega kanonika, za koga, da su čuli da je naš čovjek, al kad im rekonsmo da je on na biskupiji peto kolo, odgovri složno: a zašto stoji pak tam? Šta da mi to odgovorimo?

Tim muževom je poznat i onaj posao sa butijama poslanim od poznatog svećenika zamjeniku patrona g. Covaz-n, kod kojega su i sami bili; za sada rekoše, da neće tu stvar dovesti na vidjelo, nu budu li na to prisiljeni, neće šutiti, pak bilo to milo i drago ili ne prečastnoj gospodbi u Trstu. (Zasto niste rekli da želite talijanskog ili kojeg švabskog popa, možda bi vas bila njihova presvjeta „milost“ primila. Op. ur.).

Pazinski kotar:

Iz Sv. Nedelje kod Labina pišu nam 9. o. mj. Nakon dugotrajne i težke bolesti preminuo je učitelj naše pučke škole g. Zec, rodom sa otoka Krka. Tečajem poslije godine nebijaše redovite poduke, jer je učitelj bolovan, a bolestan čovjek nemože imati volje ni veselja do ikakvog težkog posla.

Nasa je škola mješovita a uz to hrvatsko-talijanska. U jutro podučava se talijansku (?) a po podne hrvatsku djecu. Sada je ta škola zatvorena i neznamo kad će se opet otvoriti.

Cujemo, da kani mjestno školsko vjeće u Labinu zamoliti našega župeupravitelja g. Corvu, da bi on privremeno podučavao našu djecu. Ali kakva bi to mogla biti poduka knd g. Corva nepozna naš jezik toliko, da bi mogao drugoga učiti, a osim toga on ima i drugoga posla. On bi možda i našao toliko vremena, da u jutro podučaje talijansku djecu, ali to nebi islo s hrvatskom, jer osim što nezna naš hrvatski jezik, on bi već poslije podne lahko mogao naći bud kakvu izliku i tako bi naša djeca bila bez svake poduke. (Tu sladku jabuku će vam naša očinska c. kr. dati. Op. ur.)

Radi toga molimo s. c. k. kotarsku školsku oblast, da nam šalje čim prije učitelja ili učiteljicu, jer će naša djeca zaboraviti i ono malo, šta su sa velikim trudom naučila ili će tako podivljati, da će budući učitelj imati s njima jako težak posao.

Toliko g. uredniče, o našoj školi, a drugi put Vašom dozvolom kojesta o našem župe-upravitelju obzirom na njegovu postupanje sa župljani u i izvan crkve. (Izvole, ali čuvajte se osobnosti i osobnih uvreda a iznesite samo činjenice i nebojte se nikoga! Op. ur.).

Deputacija iz Kringa u Trstu na biskupskom ordinarijatu. Iz Pazina pišu nam, da su tamo govorili sa dvojicom naših čestitili muževa iz Kringa, koji su bili posli u deputaciji u Trst radi novoga župnika k. presvj. g. biskupu. Ti muževi ogorčeni i žalostni priopovijedaju, kako su pošli u Trst, ne da koga tuže ili ocerne, već da ponizno mole onu prečastnu i preveću gospodu, da bi im dali dobra i čestite svećenika, koji bi ih vodio po putu istine i pravde na korist duševnu i tjelesnu. Moliti su htjeli, da im se dade čim više novac trošio i obterjeti tužan narod. Narod ga na više mjestu proklinoj i sami talijani jesu ga siti, a još iz početka — znojući valjda što je — kad je došao u Buzet kazao je jedan pravi talijan, da prokleta kola, koja su ga pripeljala.

On je hotio na silu da cesta nova prodje preko Kotli, koja bi koštala dvostruku i struku više nego preko Svi Sveti, samo sata daleko u Tinjan po njega, da im da bi mogao kakogod najviše — složno

Ali oni nemoguće do nadpastira; on ih nebjede primiti ni saslušati, a kad mu sporuće, da će mu kazati samo dve riječi odgovori im, da ih neće i nemože primiti.

Možete si misliti kako se razočarani i žalostni vratiše svojim kućam. Jedan ed njih reče piscu ovih redaka: Bio sam u Treštu u manje važnom poslu kod blagopokojnog Dobrile i kod nezboravnog Šterka, koji su me kao brata primili i saslušali, a sada gdje bijasmo dva u toli važnom poslu, nebjede nas bi kupni ni saslušati. A na opakzu našo, da bijasno biskupi Dobrila i Šterk domaći ljudi, Istrani, biskupi kakovi nećemo više imati, slegoče tužno s ramenima, te izlanuše: „je tako je, za nas budući nemare!“

Na razstanku reče jedan od te dvojice, da su se nadali pomoti bar, od jednoga domaćega kanonika, za koga, da su čuli da je naš čovjek, al kad im rekonsmo da je on na biskupiji peto kolo, odgovri složno: a zašto stoji pak tam? Šta da mi to odgovorimo?

Tim muževom je poznat i onaj posao sa butijama poslanim od poznatog svećenika zamjeniku patrona g. Covaz-n, kod kojega su i sami bili; za sada rekoše, da neće tu stvar dovesti na vidjelo, nu budu li na to prisiljeni, neće šutiti, pak bilo to milo i drago ili ne prečastnoj gospodbi u Trstu. (Zasto niste rekli da želite talijanskog ili kojeg švabskog popa, možda bi vas bila njihova presvjeta „milost“ primila. Op. ur.).

Koparski kotar:

Novi odbor pjevačkog društva „Straža“ u Truskah — občina Marežige. Na zadnjoj skupštini pjevačko-čitalačkog društva „Straža“ u Truskah bijahu izabrani u novi odbor sliedeći članovi: predsjednik Ivan Bočaj, podpredsjednik Ivan Kocijančić, tajnik Josip Lovrenčić, blagajnik Ante Vizintin i knjižničar Ante Lovrenčić.

Želimo novom odboru što bolji uspjeh oko probudjenja i oduševljenja tamošnjeg naroda!

Iz Buzeta pišu nam dne 4. februara 1904.: Danas jesmo imali u Buzetu, potle toliko vremena zatezano konstituiranje novog čestavnog odbora.

Odvetnik Sandrin se nedade smesti iz stolice predsjedničtvu, na kojoj gospodari već teće osma godina.

Već iz početka znalo se je, da taj čovjek (Sandrin) kako baš nije nikad nikaš usredio, neće niti Buzetski pomoci, sasvim da su ga proglašivali talijani svojim spasiteljem.

Dragućani da su se nadali, da će Sandrin biti više uslišan kod Porečke gospode, pak da će biti do mala svršena cesta od Buzeta do Osliči prama Draguću; ali još: još onu staru cestu preko Marinci je tako zapustio, po kojoj nemogu ni ljudi ni vozovi. Popravljao je cesta samo okolo Buzeta i prama Roču, jer od Ročkih članova Turkovića i Fabrisa je ovisilo Sandrinovo imenovanje predsjednikom.

Trošio je nemilo i nedrago, napratio je porezovnike sa dvostrukim poreznim načinom (od 10 na 20%) od kojeg je utjerao od 4—5 tisuća kruna na godinu više nego prijašnji čestavni odbor, a ceste po više krajeva posveoma zanemarene.

Sandrinu se neće iz stolice nevjerujemo toliko iz svojeg dobitka, koliko iz nagnuća da gospodari, ali on bi tako čim više novac trošio i obterjeti tužan narod. Narod ga na više mjestu proklinoj i sami talijani jesu ga siti, a još iz početka — znojući valjda što je — kad je došao u Buzet kazao je jedan pravi talijan, da prokleta kola, koja su ga pripeljala.

On je hotio na silu da cesta nova prodje preko Kotli, koja bi koštala dvostruku i struku više nego preko Svi Sveti, samo

sa jasari iz Poreča zadužiti kolar Bu-zelski.

Na konstituiranje, od talijanske stranke došao je sam Sandrin, protestirao proti izboru Petra Pavletić kao člana cestovnog odbora, jer da ih je osam pod imenom Petar Pavletić, a zaboravio je da je ovaj Petar Pavletić ujedno i občinski načelnik u Roču izabran u cestovni odbor. Protiv Franu Flegu, jer da je občinski plaćenik kao biagajnik u občini itd. pak se je oda-lečio od izborne dvoran.

Gosp. politički komesar, koji je prisustvovao kod izbora konstituiranja, uzeo je do znanja Saudinove proteste proti kojim je bilo dokazano da nisu istiniti niti temeljni.

Sandrin je mislio, bez njihovih članova je nemoguće obaviti konstituiranje, nego evo ti dolazi g. Ivan Ponis najveći porezovnik u kotaru i stari borič za pravednu stvar.

Videti Sandrin, "da Ponis dolazi za ići u občinski ured priskoci pred Ponisa zvajući ga kao da bi mu rob sa ps, ps, te ga ostavi, kao građeljivi Lav oveu da joj zabrani ići svome stadi i evo nepusiti starca Ponisa da dodje u obdinu, gdje se ga očekivalo.

Gledaju ljudi, gleda g. komesar kako Sandrin ogrnjennim kaputom na ulici sakriva starca nejakoga i već bolestnog nego zdravoga i mu brani ići dalje kamo je odludio. Uzalud se je tužan starac ogibao na jednu i drugu stran, da će ići napred, kad ga nije koparski gazela pustio.

Onamo se je opazio, da su naši ljudi previše obzirni i plasljivi, jer misliti kad bi u Kopru, Piranu ili Poreču ili Puli onako učinio jedan naš advokat budu koji, da brani makar našemu benevrekaru koji bi nakon glasovati sa talijani bi ga građani naskočili i na smrt smrvali, a nebi ni boljega zasluzio, jer postupao je Sandrin baš bezobrazno fakinski; ali tamo svi su gledali, nijedan se nije usudio kao ni svi koliko jih je bilo onamo da obkole Sandrina da obrane starca Ponisa, da mu bude slobodno ići u obdinu, dok nije došao Fr. Flego i osramotio gazelu, da pusti starca, neka ide svojim putem kamo je odludio.

Kad je video Sandrin, da mu ne koristi ni nagovaranje ni strahovanje, razjaren skoci kao hjesan, poleti u občinu g. komesaru nalagati da protestira što Fr. Flego toboži sili g. Ponisa da idje u občinu na konstituiranje.

Prirodjem zapisnika konstituiranja g. Komesar pita g. Ponisa, dali je koji ga silio, moguće Flego da mora doći na izbor. Ponis tužan sav preplašen od napadača Sandrina reče, da je došao svoje volje, i da ga je Sandrin nagovarao, da ne ide na konstituiranje (i još drugo da mu je kazao i to nije izgovjedao).

Gledati prizor ponasanja Sandrinova, prijevoda jedan čovjek očevidec kako je občajao Sandrin ogrnjennim kaputom žurno okolo starca Ponisa kojeg ni pustio dalje; da mu se je pričinjalo da vidi sliku sotone koji žurno stoji kod kreveta bolestnika. Bolestnik kao da se okreće amio tamno, gleda na nebo kao da prosi pomoć da ga ko brani, i zbilja kao da dodje Andjelo na obranu ove dobre duše još vjerne i da pokraje sotoni da otide sotona, kao da protestira, da je njegova duša i drži se kreveta bolestnika, ali kad vidi da nije koristi razdražen u gnjevu kao hjesan pobegne roveč i tuleč od jada u vis kao da će tužiti Andjela da mu je krivo počinio.

Napokon cestni odbor se je konstituirao izabrao između članova 6 prisutnih g. Ivana Ziganje predsjednikom i Fr. Flego podpredsjednikom. Iz pogovora naroda i čak samih Buzeša čuje se neko, veselje, kao čovjek kad ga prestane mučiti koja kužna bolest, počne lako uzdihilati zahvaljući Bogu da mu je oduzemo takovo zlo iz njega. Narod je staljan, da će novi cestni odbor dobro gospodariti sa novcem krvavim žuljevi plaćen namet za cesto od tužnih porezovnika.

Voloski kotar:

Iz jedinice obč. zastupstva u Kastvu, treba ispraviti viest u br. 5 tako, da je občina dala potrošarinu za g. 1904. potrošarskom društvu u Kastvu za 16000 K godišnjih, a ne za 1600 K, kako je bilo pogriješno tiskano.

Opatija. Prije svega treba popuniti viest o »koncertu u korist družbe sv. Cirila i Metoda«, tako da su »Na čelu toga podhvata bili liječnik dr. Landri i kapelik Frisek Česi, i Poljak dr. Gorski. To je nužno popuniti, jer su u istini prva dvojica, dr. Landri i Frisek, začetnici toga koncerta, koji su uložili sve svoje sile za čim bolji uspjeh koncerta, dočim je dr. Gorski u toliko zaslužan u koliko je svim svojim poljskim odusevlenjem radio kod Poljaka i Poljakinja da koncertu prisustvuju.

Kad smo već kod zabava, da odmah nadovežem drugu, priredjenu u »Zori« dne 6. t. m. To je veliki maskirani pleš što ga priredilo hrvatsko pjevačko društvo Lovo Opatija-Volosko. Na tu zabavu pripravljalo se je prilično vremena. Kraju bilo je svakojakih baš krasnih, i u narodnih odjeljih. Igrala je lejljevišnaglažba. Dvorana puna kao malo kad, jedva se je plesalo pred množinom ljudi. Bilo je prilično inorodaca, ali su se i oni s našim lijepe zabavljali. Rado su gledali naše hrvatsko kolo, koje se je po dva put plesalo. U »Zori« plesalo se je toga puta do zore.

Gat ili mul sad je već posve popravljen u toliko, u koliko se popraviti dade i tako da parobrodi mogu opet za silti pristajati, uz sjeverni njegov dio. Po privatnih ubavijestih kani vlada povećati luku, sagraditi novi gat onako kako žele i mole već dulje vremena domaći ljudi.

Gostova dolazi sve više. Vlada doista jugovina, ali i ta pruža gostovom zabave. Valovi udarajući u pećine, imaju ujveč nješto zanimiva, u što čovjek kao obajan zuri.

Gostovi će od sad dolaziti još radje, kad se je otvorilo kupalište za vruće kupelji. To kupalište sagradjeno je po najnovijih propisih jako udobno. Nosi ime nadvojvode Viktora Ludvika, koj dolazi ovama svake godine mjeseca septembra, i ostaje, kupajući se po svakom vremenu na otvorenom, po 4 tjedna.

Već prije navedene Švedska kraljica prispjela je željeznicom do Matulja, pak kočijom do najmljene »Villa Jeanette«.

Ona i pratnja njoj vozile su se u četiri kočijah. Službeni doček bio je zabranjen. Za to se je Opatija ipak okitila svakovrstnim zastavama u slavu dolaska kraljice.

Kod dolaska malo je šta mogla viditi ona, a tako nit drugi nju. Kiša je grdo ljevala. Isto bijaše i po podne tako da je morao odpasti davno napovijedani »kosao«.

Kastav. Zabava s plesom priredjena na pustnu nedjelju prošla je veselo uza sve nepovoljno vrieme. Zabavni odbor izvršio je dostojno svoju zadatu. Mužki zbor naše vredne »Istarske Vile« pjeva je Brajšin »Plani rode« a mješoviti Sattnerov »Po zimi iz škole« na podpuno zadovoljstvo slušaoca. Tamburaški zbor iste naše Vile udarao je posve novi komad »sa zidinom Kastva-grada«. To je vjenac kastavskih narodnih pjesama, to jest onih koje se u Kastvu i Kastavčini najradije pjevaju. Sastavio ga je naš stari glazbenik Miroslav Grossman. Celi komad morao se je opetovati. Klicanja na glazbenika i zbor nebujase ni kraja ni konca. Isti tamburaški zbor pratio je Bozzotti-jevu molitvu »Oprostī mi majko moja« izvadjanu na dva brača po gospodnjici E. Jelusić i gospodnjom Tepešu, uz veliko povladjivanje.

Igrala se je vesela narodna igra Cara Emína »Proti srcu se nemore«. Igrale su ju gospodnjice Marija Grossman (kapitanica) i Andrijana Karlavaris (zaručnica), gospoda B. Jurinčić (pom. kapetan), V. Jurinčić (pomerac), O. Tepeš (zaručnik), E. Grossman (kao talijanski dočepenac). Bilo je smjeha za puknut, a i dosta pouke. Igralice

iigraci zaslužili su svojim vještima migranjem poхvalu kojom jih je občinstvo obispalo.

Lošinjski kotar:

Tri zaklade braće Vitezica. Vrli nás drug, »Pučki Prijatelj«, što izlazi u Kiku, donosi u posljednjem broju od 10. t. m. potanke obraćune, za 1903., triju zaklade braće Vitezica, (to jest pokojnog već biskupa i živućeg još dr. Đinka Vitezica.)

Za one naše čitatelje, koji neinaju zgodje viditi »Pučkog Prijatelja«, bili će zanimivo, da saznaju bar evo:

I. Školska zaklada braće Vitezica za siromašne učenike iz župe Vrbnika za svećenički slatž: Podišila je tekom 1903 u podpore kruna 800 —, a imala je koncem godine imetka K 21250-39 i gotovine u blagajni K 391-40.

II. Obiteljska zaklada braće Vitezica za svećenički i odgoj: Podišila je tekom 1903. u podpore K 600 —, a imala je koncem godine imetka K 34.886-06 i gotovine u blagajni K 581-40.

III. Školska zaklada braće Vitezica za svjetovnjake: Podišila je tekom 1903, u podpore K 900,

a imala je koncem godine imetka K 31.893-24 i gotovine u blagajni K 570

Račune tih zaklada vodi Uprava župne Crkve u Vrbniku, a odobrio jih je pred. bisk. ordinarijat u Krku odpisom hr. 139a od 19. januara.

I ovom zgodom ponavlja nam se misao, da se Vitezici neradaju Istri ni svakog stoljeća po dva!

Nesreća na moru. Iz Cresa nam pišu, da se je nedaleko creske luke prošle sriđe dogodilo velike nesreća. Domaće i čozotske ribarske ladje loville su po obiju rubu, nu najednom prevrnu silni valovi jednu čozotsku ladju, u kojoj bijaše pet osoba, ostali ribari nemoguće im pomoci. Vrativ se u luku prijavile nesreću lukačkom kapetanu, koji malo zatim kaptanu parobroda »Cirkvenica« ugarsko-hrvatskog parobrodarskog društva, koji je bio međutim u luku doplovio, da odmah zaplovio na mjesto nesreće. Kapetan posluša i zaploviti put mjestu nesreće te nazade prevrnutu čozotsku ladju izpod crkve Spasitelja. Jedan mornar htjede i izvanjskim udarcima po boku prevrnutu ladje dozvati, da li još koja osoba živa u ladji, ali se brzo uvjeri, da mu je posao uzludan.

Sliedećeg dana dovezao je parobrod »Lissa« prevrnutu ladju ali utopljenikom neima traga ni glasa.

Trst.

»Za stopljenje „Dalmatinckog skupa“ sa „Slavjanskim čitaonicom“ u Trstu. U nedjelju 7. o. m. obdržavao je „Dalm. skup“ u Trstu izvanrednu glavnu skupštinsku sa jedinom točkom dnevnoga reda i razprava o promjeni pravila radi stopljenja sa „Slavjanskim čitaonicom“. O toj točki razprela se vrlo živa razprava, koja je svršila tim, da su se preko dve trećine pri-sutnih članova izjavile za stopljenje. Mi pozdravljamo iskrenim zadovoljstvom taj zaključak svihstih članova onoga društva.

Razne primorske vesti.

Izpravak. Pod tim stupcem javljeno je u posljednjem broju našeg lista pod naslovom »kako smo pisali«, da njegova Visost Nadvojvoda Karlo Stefan ne predati ni svoje Villa »Podjavori« na Lošinju, ni jahte, ni palače u Puli. To se i u izpravili u toliko, što na lošinjski dopisnik nije se sjećao, da je palača Nadvojvodina u Puli već pred više vremena prodana državnom eratu, te je u nju smješten ured kotarskoga poglavarstva i pridruženih referata pak bolesnička blagajna i policijsko povjereništvo. A za drugo stalno želimo, da se neobičini, što su tude novine pisale; želimu najme, da prejasni Nadvojvoda neda iz svoje ruke ničega, što ima na ovom našem sinjem moru, nego dapade da uspori i pomoći.

Talijansko svemiljšto u Gorici. Jednom rimskom listu pišu iz Beča, da je cesarska vlada nakon otvoriti talijansko svemiljšto u Gorici, jer da se tršćanski namjesnik boji talijanskog svemiljstinstva dječavu u Trstu.

Njeg. ekcelenca g. grof Goess, da se boji talijanskog dječavu! Slabo ga pozna onaj, koji tako o njemu sudi. Na pitanje o ustrojenju talijanskoga svemiljštua vratiti ćemo se čim nam to prostor lista dozvoli.

Vjenčali se. Dne 10. o. m. vjenčao se vrlo čestiti naš mladić i rodoljub Kinkela, član rodoljubne obitelji gosp. V. Kinkele iz Rukavca občina Kastav sa vrednom gdjicom Angelom Gombac iz Motavnica, občina Divača.

Dne 11. o. m. vjenčao se je slovenski rodoljub i trgovac g. Janko Knauts, član rodoljubne Mankovice obitelji u Trstu, sa vrednom gdjicom Pavlom Hmelak, kćerkom slovenskog rodoljuba i trgovca g. Fr. Hmelaka iz Lokavca.

Cestitamo srdačno novovjenčanim i njihovim cionjenim obiteljim.

Razni primosi.

Dražbi sv. Cirila i Metoda za Istru n. Opatiji darovati preko naše uprave:

Matko Čalić 1 krunu.

Ambroz Haradić iz Trsta K 20 — da počasti »ispomenu dragoga s pok. prijatelja Pavla Skopinić c. k. škol. nadzornika u Malom Lošinju.

Ukupno danas K 21 —
Sveukupno K 885-90

Dječkomu prip. društu u Pazinu priopćaše našoj upravi:

Sabranu u »Šumi« prigodom imenada »našeg Franceta« K 20 —
Ukupno danas K 20 —
Na račun ove god. izkazano 780.84
Sveukupno K 800-84

Nešto o konsumnih zadrugeh.

Pod ovim naslovom priobije je neki »Novi List« u br. 25. o. g. vrlo poučan članak, u kojem razpravlja pisac o važnosti tih zadruga i preporuča ustrojenje istih za nekoje razrede pisanstva.

Mi smo prošle godine pisali o važnosti i potrebi tih zadruga opetovo te smo stanovništvo naše pokrajine — osobito onomu na selu toplo preporučili, da se dade na ustrojenje konsumnih zadruga svuda tamo, gdje neima poštenih narodnih trgovaca i nemilosti protunarodnih trgovaca i od pogibeljnijih lihvara.

Osvjedočeni, da ćemo ugodići našim čitateljima priobijemo i mi rečeni članak sa toploj preporukom našim čitateljima, da se njim bogato okoriste.

Prije nekoliko mjeseci izšla je u Pragu brošura »Duhovne slovo k delničtvu v Praze a okoli«, u kojoj se pozivlje radništvo, da osnuje veliku konsumnu zadrugu. U toj brošuri se crta uredjenje konsumne zadruge u kratko ovako. Sjedište je družtvo u Pragu. Jamčenje članova je omedjeno, t. j. svaki član će jamčiti sa svotom, koju je uložio u zadrugu i daljom svotom, koja je isto tako velika kao uložena, ali tu posljednu član ne mora izplatići. Dionice su imovina članova, ali istipi li član, dobiva iznos natrag. Roba će se prodavati članovom i to samo za gotovo. Čisti dobitak, od kojega se mora prije odbiti stanovita svota za rezervni fond, za osnivanje vlastite proizvodnje itd., biti će razdiđen medju članove u tom razmjeru, koliko je tko kupio u zadruzi robe. To znači: dicle li se dividende 6%, od čistog dobitka, svaki član dobiva na koncu godine, ako je kupio za 100 kruna robe, 6 kruna, ako je kupio za 200 kruna robe, 12 kruna itd. Ipak zadružna zadružne nije dičiti što veće dividende. Primjerene dividende dičiti će samo zato, da nebi razvoj zadruge bio militav i slab. Glavna je pak zadružna zadružne, da članovima prodava robu, va-

ljanu, nepatvorenu, za cenu, kako je običajena u velikim i nejednanim trgovinama.
(Konačno sledi)

Razne viesti:

Knjige "Matice Hrv." su stigle, pa se pozivaju svi oni koji knjige žele imati neka posluži K 6-50 na tiskaru J. Krmotić i dr. u Pulu (Via Sissano, 7) te neka točno označe svoje boravište, da im se iste mogu dostaviti.

Upozoravamo naše cijenjene čitatelje na "Apatovačku mineralnu stolnu ljekovitu vodu" koja se raspacava iz Hrvatske i koja se ne samo kao stolno tečno piće visoko ceni, nego što nenadakrilivo ljekovito djeluje kod svih unutarnjih bolesti posebno kod svih katara i upale močvarne ciei i mjejhura. Ova izvrstna kiselica dobije se izravno iz zakupnog Apatovačkog mineralnog vrela u Zagrebu, Ilica br. 17, kao što i u svim ljekarnama, drogerijama špererijima i restoranacijama.

Listnica uredništva i uprave.

Sve naše cijenjene dopisnike umoljavamo, da nam ne zamjere, što njihovi dopisi nisu objelodanjeni u ovom broju, doći će svi na red u kojem od budućih brojeva. Preporučamo se i nadalje.

Izkaz prinosa stigli na ravnateljstvo družbe Sv. Cirila i Metoda za Istru tоком mjeseca rujna 1903.

— Gosp. Janko Crnetić činovnik gradske blagajne, Zagreb	svog prinos za treći četvrt godine	K 3—
— C. k. priv. Austr. Länderbanks u Beču na ime g. B. Fürtha kao dar		400—
— Predan dne 25./VIII. po gosp. Vladislavu S. iz kancelarije dra. Janežića njemu dostavljenih (od toga "Novi list" izručio putem g. prof. Spinčića K 1800)		1833—
— Gosp. Prof. Spinčić izručio: 1) dne 9./VIII. 1903. sa braňu među gostovi g. Stj. Hudjeka trg. u Krapini K 30; 2) dne 11./VIII. 1903. sa braňu među gostovi Stjepana Cerovca župnika u Radoboku K 20; 3) od g. Ko-		

Vicko Despalatović

slikarski majstor za Istru u Puli,

ulica Circonvallazione br. 61, prizemno,

slika stanove, nove kuće, više, ulaze, crkve, dvorane za gostione i kavane, kazališta i zavjese za kazališta, pročelja na vapić i na ulje, prozore i vrata na ulje kao što i na pridivno drvo, table i grobove za prodavaonice duhan i lapecira sobe papirom.

Radnje čini najvećom točnošću i trajnošću, polak onih u velikim gradovima. Drži zalluu najboljih i najfinijih uzoraka u secesionskom stilu, kalupa i načrta dojavljenu iz Češke.

Drži još veoma fini album uzoraka u bojama za crkve, uzet iz prvih crkava Austrije, Češke i Ugarske, što sve izrađuje uz najpogodnije cene.

Istarska Posuđilnica u Puli.

Prima zadrugare, koji uplačuju zadružnički dio jedan ili više po kruna 20.

Prima novac na štednju od svakoga, ako i nije član istoga $4\frac{1}{2}\%$ kamata često bez ikakvog odbitka.

Vraća na štednju uložene iznose do 100 K bez prednoga odkaza od 8 dana, iznose do 1000 K uz odkaz od 14 dana a tako i veće iznose ako se nije kod uloženja saglasno ustanovio veći ili manji rok za odkaz.

Zajmove (posude) daje samo zadrugarom, i to na hipoteku ili na mjeñice i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati svaki dan od 9—12 sati pr. p. i 3—7 sati po podne; u nedjelju i blagdane osim julija i augusta mjeseca od 9—12 prije podne.

Družtvena pisarna i blagajna nalazi se u Via Giulia br. 5, prizemno, Ilevu, gdje se dobivaju pobliže informacije.

Ravnateljstvo.

OGLAS

Gospodo biciklisti!

Tvrda „Laurin Klement“ posjeduje najpoznatiju fabriku MOTOR-BICIKLETA.

Pri naručivanju motora obratite se na

Ivana Novaka u Pazinu

koji će Vam, netom budete zatražili, franko i gratis poslati cjenik i razumačiti Vam konstrukciju i savršeno funkcioniranje stroja.

Sa veleštojnjem

Ivan Novak.

Po visokoj kr. zem. vlasti proglašena ljekovitom vodom ravnateljicom
čista alkaličko-muriatička.

Apatovačka kiselica

tiče samo najbolje i najzdravije.

stolno piće,

već je i najkoristnija i najglasovitija

liekovita voda,

koja je od prvih liečničkih autoriteta preporučena i djeluje ne-nenadakrilivo kod bolesti želudca, pluća, grčljana, raznih katara, astme, mjejhura, kamenice, hemoroida (zlatne zile), anektila i zrnatih jetara, žgaravice i raznih ženskih bolesti.

Odlikovana sa 13 zlatnih i srebrnih kolajina.

Upraviteljstvo vrela Apatovačke kiselice

Zagreb, Ilica broj 17.

Dobiva se u svim ljekarstvima, trgovinama mirisila, restauracijama i jedinacima.

Sve strojeve za

poljodeljstvo i vinarstvo.

Novovrste stiskalnice za uljike, stiskalnice (prese) za vino sa novim diferencijalnim tiskalom, hidrauličke stiskalnice za vino,

novosti pri aparatu proti peronosarii te za sanporanje,

mlinove za grožđje posve nove konstrukcije,

nove svelike na osnici za hvatanje leteci zareznički (insekti),

sinaljke za vino, clevi za vino, konobarako orudje, takodjer i sve druge gospodarske strojeve kao trienre, vitle, mlatilnice i t. d.

Salje u najjeftinije tvorničke cene

I.G. HELLER,

Beč, Praterstrasse 49.

Katalozi badava i franke. — Dopravlja se u svim jedinicama.

Skladište bačava.

Skladište raznog posudja zasjecačućeg u bačvarsku struku nalazeće se u Trstu, ulica Luigi Ricci br. 4 (prije Vicolo Cieco), do sele vlastništvo g. Antuna Baretto, povećalo se počasni od 1. siječnja 1904. te nosi naslov: Antun Baretto i dr. — Isto skladište ostat će i nadalje pod direktnim vodstvom gosp. A. Baretto, koji si je našao druga u svrhu, da si poduzeće razširi.

Ova tvrdka izrađuje bačve i po franceskem sistemu te se toplo preporuča svim narodnim krugovom.

Antun Baretto, Trst.

Putnici u Ameriku!

CUNARD LINE

koncessijonovano dražstvo za kraljevine i zemlje, zastupane na caravanskom viđe, prevoža putnike između TRSTA — NOVI-YORK i natrag brzim parobrodom „AURANIA“ sa 1200 mjesti III. razreda i sa 300 salonskih mjesti II. razreda sa kabinama — i brzim parobrodom „CARPATHIA“ sa 2000 mesta III. razreda i sa 400 salonskih mesta II. razreda sa kabinama.

Cijena putne karte iz svake luke, u Dalmaciji i Istri

preko Trsta u Novi-York

ujedno — počasni sa dnevom utrčanja u TRSTU — sa hranom, vinom, i citavom poslužbom stoji:

III. razred — za osobu 180 K.

Putnici mogu kupiti ove putne karte kod Lloydovih agenata u svim luka Istre i Dalmacije — u Rijeci tako, samo, kod g. Petra Pepevića.

Odlazak iz TRSTA:

„CARPATHIA“ 15. decembra 1903. „CARPATHIA“ 2. februara 1904
„AURANIA“ 29. decembra 1903. „AURANIA“ 16. februara 1904

Za pohiće obavjeti putne karte, prijevoze za druge mazgradne luke i željezničke postaje iz Nova-Yorka u unutrašnje grada Saveznih država Sjeverne Amerike, obratiti se na Glavno zastupstvo za Austriju Schröder & Co. — Trst

Via Carlo Ghega br. 8, I. kat.

Naslov za brzojave: SCHRODERCO - TRST.

Prezavaju se takodjer za liste parobrode putne karte za PALERMO, NAPOLI, ALGIJ I GIBRALTAR